

VERGELDING

-NINJA PAAP-LUIJTEN-

Hinnikend van de lach bleven de twee meiden naast het bloembed staan. Tussen het lachen door feliciteerden ze elkaar met het resultaat van hun grap.

Iris stond beheerst op en klopte blaadjes van haar broek. Violtjes. Ze was in de violtjes geduwd door die stinkgrieten.

'Kijk die kop, kijk die kop!' hikte Samantha verder, wijzend naar Iris.

'Volgens mij... wordt ze boos!' Fenne kreeg de woorden bijna niet uitgesproken en stond met haar benen over elkaar om niet in haar broek te plassen van het lachen.

Iris schreed tussen de bloemen uit en kwam de heuvel op. Achter haar werd de lucht donker. De bloemen waarin ze had gelegen, verwelkten. Dat ontging de twee kwelgeesten. De meiden, beide groter en iets ouder, hielden elkaar nu vast om niet te vallen.

Lieflijk glimlachte Iris, ogenschijnlijk naar Samantha en Fenne.

Fenne wreef tranen van het lachen uit haar ogen. 'Jij bent echt dom hè.'

Iris negeerde haar. 'Tante, mag ik ze vervloeken?' vroeg ze.

Aarzelend keek Samantha om, maar Fenne kreeg een nieuwe lachstuip, tot Samantha haar tegen haar arm tikte.

Achter hen was een klein vrouwtje in een ouderwetse zwarte jurk verschenen, met een kanten sluier voor haar ogen en een poes in haar armen. Een zwarte poes die met zwiepende staart de meiden bekeek. Het kleine vrouwtje wierp een kushandje naar Iris.

Met een ruk keerden de meiden zich naar hun slachtoffer. Iris keek ze beurtelings woest aan. Haar hemelsblauwe ogen werden donker als de nacht en haar stem klonk hol.

'Jullie zullen viooltjes braken en huilen van ellende,' beet ze hen giftig toe. De lucht om hen heen werd diepgrijs, wolken pakten zich boven hen samen. De bliksem flitste. 'Tot jullie knielen in je eigen kots en smeken om vergeving, is dát jullie lot, de rest van je leven.'

Zodra Iris uitgesproken was, kokhalsde Samantha. Naast haar klapte Fenne dubbel, sloeg een hand voor haar mond – en braakte half verteerde viooltjes uit.

De stank van verrotte bloemen en natte aarde steeg op van de smerige plas braaksel. Samantha spuugde nu ook.

Iris wachtte. Ze snoof de lucht op, genietend van de geur van overwinning. Haar tante knipoogde naar haar.

'Ik heb de thee al klaar staan,' zei tante. 'Kom je zo? Dit zal niet lang duren.'

De poes in haar armen spinde tevreden en sloeg haar staart om zich heen.

Iris keek neer op de twee huilende, brakende pestkoppen. 'Lekker, tante,' antwoordde ze.